

hvoraf Kernen er tagen ud. Er der nogen, der har fremsat Paradoxer i denne Sag, turde det snarere være den ærede Minister, thi det er dog en Paradox at sige, at man holder Grundloven, naar man gaar hen og ordner Forholdene tværtimod Grundlovens Bud. Hidtil har Folketingets Flertal heller aldrig ment, at man handlede overensstemmende med Grundloven ved at gaa ind paa det, som den ærede Minister kalder en partiel Revision, en partiel Ophjælpelse af Grundloven. — Den ærede Minister henviste til afsøde C. Rimestads bekendte Ord og mente, at det skulde være en Autoritet, som ingen vilde bestride, men naar vi i Betænkningen have anført hans Ord, har det været, fordi han udtryffeligt indrømmer, at hvad der der foreslaas, ikke er en fuldstændig rationel Ophjælpelse af Grundloven, men naar han tilføjer, at det dog fører den værende Tilstand nærmere henimod Grundloven og ifølge en noget videre gaaende Fortolkning kan siges at være grundlovmæssig, har dette Ting aldrig tidligere end i Aar villet gaa ind paa en saadan videre gaaende Fortolkning. Vi have altid krævet den fulde Ophjælpelse af Grundloven i dette Tilfælde som i andre, og vi have ikke villet nøjes med en halv Ophjælpelse af den, og dette har netop været Modsetningen mellem Regeringen og dette Ting, ligesom det endnu er fra Mindretallets Side, men desværre ikke længere fra Flertallets. At det ærede Medlem for Njebenhavns 6te Valgkreds (Gad), som tidligere har været i Tvivl om, hvorvidt det kunde gaa an uden en Grundlovsforandring at gaa til at indføre et Forholdstal af 1:18,000, nu kan gaa med til dette Forslag, kan for saa vidt ikke undre mig, som han i denne Sag har indtaget meget forskellige Standpunkter til de forskellige Tider, men det undrer mig i høj Grad, at den ærede Ordfører ogsaa kan være med dertil og med Glæde slutte sig til Ministerens Udtalelse. Det synes at vise, at den ny Tid, vi ere komne ind i, vil have adskillige meget overraskende og beslageliggende Følger. Til Oplysning om Tingets tidligere Stilling til denne Sag kan jeg dog ikke nægte mig at meddele en kort Udtalelse i en Betænkning, som er understrevet blandt andre af Bregendahl og den nuværende ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Mein), hvori der, som det synes mig, udtales en skarp Dom over det nuværende Forslag. Det findes i Betænkningen fra 1871—72, Spalte 303, og lyder saaledes: Det kan „formentlig ingenlunde siges at være i Overensstemmelse med Grundlovens Bud... at fordele Valgkredsene saaledes, at ikke en enkelt Kreds men hele

store Egne af Landet kun kom til at vælge Repræsentanter efter et Forhold af 1 til 20 à 21,000 Indbyggere“. Naar vi nu ved, at der efter dette Forslag bliver ikke mindre end 41 Kredse, hvori der bliver et Antal af over 20,000 Indbyggere, og at der endog saa er 20 Kredse, hvor Antallet er 24 til 25,000 eller derover, saa tror jeg, at man vanstelig skal kunne finde en skarpere Dom over Forslaget, end naar selv saadanne to Medlemmer maa udtale: Sligt kan ingenlunde siges at være i Overensstemmelse med Grundlovens Bud. I øvrigt kan jeg maasse ogsaa henvise til de samme Rænds Udtalelser i Betænkningen angaaende den 1867 vedtagne Valglovs hele Forhold til Fordelingen omkring i de enkelte Kredse. Det er dog maasse noget, som den ærede Minister vilde tage noget Hensyn til, naar han ikke bryder sig om, hvad vi andre sige om denne Sag.

Selve Forslaget har jeg allerede betegnet saaledes, at jeg vilde betragte det som en konstitutionel Ulykke for Landet, hvis det blev endelig vedtaget. Det vil efter min Mening have overordentlig farlige Følger, naar der fra Rigsdagens og i det hele fra Lovgivningsmagtens Side gives den Slags autentiske Fortolkninger — saaledes har man jo kaldt disse Valgkredslove — af Grundloven. Man vil deri se et Bevis paa, at man kan gaa uden for Grundlovens Bestemmelser og ordne selv et saa vigtigt Forhold efter et vilkaarligt Skøn. Det vil bringe Vælgernes Deltaagelse i Landets Repræsentation ud paa en fuldstændig ghygende Grund, hvor det er umuligt at vide, at der skulde være faste Regler for Afgørelsen. Man vil da for Fremtiden kunne se, ethvert herskende Parti omlægge Valgkredsene efter sit bedste Skøn, efter hvad det i Øieblikket finder henfigtæmmest, men ingenlunde efter det, der skulde være Grundlovens faste Regler. Men der er tillige en anden betænkkelig Side ved denne Sag, og det er den, at det er Lands-tinget, som derved bliver det bestemende over for dette Ting og det i en Sag, hvorom dets Ordfører selv har erkendt, at det vilde være grundlovstridigt, om det i Længden vilde modsætte sig Folketingets Vilje. Vi komme ind i en Tid, hvor Lands-tinget, hvad det lige siden 1866 har ønsket og arbejdet for, bliver det ledende Ting, og dette Ting kan det følgende. Det er noget, som dette Ting hidtil har kæmpet imod og gjort hvad det kunde, for at forhindre; men nu ses det allerede at være et Resultat af den ny Tid, der er begyndt, og det vil ganske sikkert faa meget beslageliggende Følger for hele vor fremtidige folkelige Udvikling.